

Industri, thi det er jo bekendt for alle, at just Industrien, Storindustrien, var Landmandsbankens Kunder, og naar Indtægterne fra disse Kunder ikke flød mere, maatte det selvfølgelig gaa galt. Og jeg kan ikke tro, at Ministeriet har været uvidende om, hvorledes Landmandsbanken var stillet i Forholdet til Industrien og Erhvervskrisen; jeg kan ikke tro andet, end at det maa være oplyst for Ministeriet, at Landmandsbankens økonomiske Stilling havde Udsigt til at blive rokket, hvis der ikke skete noget; som gav flere Muligheder for dansk Industris Betalings-evne. Overfor mange andre var det i hvert Fald oplyst, og jeg vægrer mig, som sagt, ved at tro, at Ministeriet skulde have været uvidende om, hvorledes Landmandsbankens Stilling var som Følge af Industrikrisen.

Ogsaa et andet Punkt maa jeg nævne til Begrundelse for den Mistillid, vi nærer til Ministeriet. Jeg sigter til Handelsforbindelsen med Rusland. Et Led i Erhvervskrisen var Afbrydelsen af Forhandlingerne om en Handelsoverenskomst med Rusland. Denne Afbrydelse, som skete efter direkte Forlangende af den daværende Udenrigsminister, var et stort Fejlgreb, det har Snese af betydelige Repræsentanter for Industri og Handel bevidnet. I Øjeblikket driver en Række andre Lande betydelig Virksomhed paa Rusland og i Rusland, og Kredsen af Lande, der knytter Forbindelse med Rusland, er udvidet væsentligt, siden dansk Dumhed sejrede. Udenrigsministerens Fejlgreb — og jeg tror, man ansaa det for et Fejlgreb i vide Kredse, ogsaa hos dem, der politisk støttede ham — blev imidlertid ikke rettet af Ministeriet; Statsministeren stod tværtimod ved hans Side under de Forhandlinger, der den Gang førtes, og støttede ham trods alvorlige Forestillinger, som blev gjort ikke blot fra vor Side, men ogsaa fra andre Sider overfor Ministeriet. Til Trods for, at man ikke kunde undgaa at forstaa, hvilken Betydning man i vide Kredse tillagde dette Handelsforhold, bevarede man denne Udenrigsminister, indtil man nu forleden Dag afskediger ham ganske uden Forbindelse med den foreliggende Situation.

Ogsaa denne Episode med Rusland

har jo flere Sider. Erhvervslivet i Almindelighed, ikke blot Handelen og Industrien og Arbejderne, men sikkert ogsaa visse Kredse indenfor Landbruget, rantes. I hvert Fald har jeg talt med fremragende Repræsentanter for Landbruget, som ganske aabenhjertigt har sagt mig, at det var en forfærdelig Dumhed, at man ikke fik skabt denne Forbindelse, der skaffede Marked bl. a. for dansk Frø. Erhvervslivet i Almindelighed, siger jeg, rantes stærkt. Men ogsaa den Bank, jeg før nævnte, Landmandsbanken, rantes, og den Katastrofe, den kom ud i, er utvivlsomt paavirket af de ved den daværende Udenrigsministers Indgriben afbrudte Forhandlinger om en Handelsoverenskomst med Rusland. Thi et af de Selskaber, som var udgaaet fra Landmandsbanken, og som jo i ganske særlig Grad har tynget paa Landmandsbanken, det saakaldte „Transatlantisk Kompagni“, var netop den Gang uhyre ivrigt for Overenskomst, og nu ved vi, at det var forstaaeligt og set fra Selskabets Synspunkt ganske forsvarligt, at de var ivrige for at faa en Overenskomst. Thi dette Selskab havde betydelige Tilgodehavender, store Værdier i Rusland — jeg tror, det er oplyst, at det drejer sig om 33 Mill. Kr. Afbrydelsen af Ruslandsforhandlingerne bevirkede, at det paagældende Selskab ikke kunde faa varetaget sine økonomiske Interesser i Rusland, og det gælder ikke blot dette Selskab, men det gælder alle, som har Tilgodehavender i Rusland, at de ikke paa behørig Maade kan faa varetaget deres Interesser, fordi Danmark ikke har og ikke kan faa nogen Repræsentation i Rusland. Disse 33 Mill. Kr., som det nævnes at de havde Fordring paa, en Fordring, som muligvis i den forløbne Tid kunde have faaet Værdi, var saa maaske ikke nu ved Landmandsbankkatastrofen kommet til at tynge ogsaa paa Staten, hvis vi i Fjor havde faaet en Overenskomst. I saa Fald havde denne Fordring paa 33 Mill. Kr. utvivlsomt faaet nogen Værdi, maaske den hele, maaske noget mindre; den var i hvert Fald ikke gaaet ned til det Nulpunkt, hvor den nu befinder sig. At dette sammen med Erhvervskrisen i øvrigt har øvet en væsentlig Indflydelse paa Landmandsbankens Forhold, tør formentlig ingen bestride.